

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

Prawa człowieka i sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w regionie Sahelu

P7_TA(2012)0263

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w regionie Sahelu pod względem praw człowieka i bezpieczeństwa (2012/2680(RSP))

(2013/C 332 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie Mali i Sahelu z dnia 23 kwietnia 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie Sahelu z dnia 23 marca 2012 r. ⁽²⁾, w których zatwierdzono koncepcję zarządzania kryzysowego dla cywilnej misji doradczej, pomocowej i szkoleniowej WPBiO w regionie Sahelu,
- uwzględniając sprawozdanie ESDZ zatytułowane „Strategia bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu: sprawozdanie z postępu wdrażania, marzec 2012 r.”,
- uwzględniając raport ONZ z misji oceniającej wpływ kryzysu libijskiego na region Sahelu, a także prace Rady Bezpieczeństwa ONZ w 2012 r. ⁽³⁾ oraz oświadczenia Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Mali z dnia 22 marca ⁽⁴⁾, 26 marca ⁽⁵⁾, 4 kwietnia ⁽⁶⁾ i 9 kwietnia ⁽⁷⁾ 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie strategii Unii Europejskiej dotyczącej bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu z dnia 21 marca 2011 r. (3076. posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych),
- uwzględniając rezolucje Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE: z dnia 18 maja 2011 r. w sprawie przewrotów demokratycznych w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie: konsekwencje dla krajów AKP, Europy i świata ⁽⁸⁾ i z dnia 23 listopada 2011 r. w sprawie Arabskiej Wiosny i jej wpływu na sąsiadujące państwa subsaharyjskie ⁽⁹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 1 grudnia 2011 r. zachęcające wysoką przedstawiciel do kontynuowania prac przygotowawczych dotyczących zaangażowania WPBiO w działania na rzecz poprawy potencjału bezpieczeństwa w regionie Sahelu w ścisłej współpracy z Unią Afrykańską,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Libii z dnia 21 marca, 23 maja i 18 lipca 2011 r. oraz z dnia 23 marca 2012 r.;
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Rady Unii Europejskiej w sprawie inicjatywy dotyczącej bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu z dnia 1 października 2010 r. ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dodatkowe stosowne przepisy Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności art. 3, 6, 21 i 39, oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 205, 208, 214 i 222,
- uwzględniając umowę o partnerstwie AKP-UE (umowa z Kotonu), w szczególności art. 1, 8, 25 i 28,

⁽¹⁾ Dokument 09009/2012.

⁽²⁾ Dokument 08067/2012.

⁽³⁾ S/2012/42.

⁽⁴⁾ SC/10590.

⁽⁵⁾ SC/10592.

⁽⁶⁾ SC/10600.

⁽⁷⁾ SC/10603.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 327 z 10.11.2011, s. 38.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 145 z 23.5.2012, s. 34.

⁽¹⁰⁾ Dokument 14361/2010.

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

- uwzględniając afrykańsko-unijne partnerstwo na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, zwłaszcza inicjatywy nr 2, 7 i 8 planu działań na lata 2011-2013, przyjętego na szczycie afrykańsko-unijnym, który odbył się w Trypolisie w dniu 29 i 30 listopada 2010 r.,
  - uwzględniając protokół do konwencji Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania terroryzmowi w Afryce i jego zwalczania, przyjęty w Addis Abebie w dniu 8 lipca 2004 r. na III nadzwyczajnej sesji konferencji Unii Afrykańskiej,
  - uwzględniając przemówienie Ban Ki-moona w parlamencie Luksemburga w dniu 17 kwietnia 2012 r., w którym wezwał on społeczność międzynarodową do reakcji na nasilający się konflikt i niepokoje w regionie Sahelu, gdzie panuje poważna susza, rośnie liczba osób przesiedlonych i rosną ceny żywności i paliw,
  - uwzględniając wołanie o pomoc skierowane do społeczności międzynarodowej przez Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) w dniu 5 czerwca 2012 r., po posiedzeniu wysokiego szczebla, które odbyło się w stolicy Togo Lomé, a dotyczyło rozwiązania problemu bezpieczeństwa żywnościowego w regionie, zwłaszcza w Senegalu, Mauretanii, Mali, Burkinie Faso, Nigrze i Czadzie,
  - uwzględniając dokument strategiczny pt. „Przygotowania do kryzysu żywnościowego i żywieniowego w regionie Sahelu i krajach sąsiednich”, opracowany wspólnie i uaktualniony w lutym 2012 r. przez organizację Action Against Hunger, Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA), Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (Unicef) i Światowy Program Żywnościowy, i ogłoszony jako strategia lepszego reagowania na zagrożenie kolejnym kryzysem żywnościowym i żywieniowym w regionie Sahelu w 2012 r. w imieniu regionalnej grupy roboczej Stałego Komitetu Międzyinstytucjonalnego ds. bezpieczeństwa żywnościowego i żywienia,
  - uwzględniając apel różnych agencji ONZ (Unicef-u, biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców i WHO) z dnia 10 kwietnia 2012 r. o dodatkowe fundusze dla milionów osób dotkniętych kryzysem żywnościowym w regionie Sahelu,
  - uwzględniając apel Unicef-u o wsparcie finansowe dla Mali w wysokości 26 mln USD, które pozwoli zaspokoić potrzeby zdrowotne i żywieniowe dzieci do końca roku,
  - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afryki Zachodniej, zwłaszcza rezolucję w sprawie sytuacji w Mali z dnia 20 kwietnia 2012 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie politycznego wpływu libijskiego konfliktu na sąsiadujące państwa AKP i UE (101.157/fin), przyjętą w Horsens (Dania) w dniu 30 maja 2012 r.,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w całym regionie Sahelu miliony ludzi cierpi z powodu połączonych zjawisk suszy, powodzi, degradacji gleby, niskich zbiorów, wysokich cen żywności, przesiedleń, kryzysu uchodźców, endemicznego ubóstwa, słabych rządów, a także wynikającego z konfliktów pogorszenia się stanu bezpieczeństwa i sytuacji pod względem praw człowieka;
- B. mając na uwadze, że osoby, których dotknął kryzys polityczny i żywnościowy, żyją w warunkach skrajnego ubóstwa oznaczającego niemożność zaspokojenia podstawowych ludzkich potrzeb, a także wzrost napięć społecznych; mając na uwadze, że większość tych osób to kobiety, które pozbawione są jakiegokolwiek ochrony i szczególnie podatne na zagrożenia;
- C. mając na uwadze, że państwa członkowskie ECOWAS zanotowały 9 % spadek w produkcji zbóż w 2012 r. w porównaniu do roku ubiegłego, przy czym produkcja zbóż w Sahelu spadła o 26 %, a w Czadzie i Gambii o 50 %;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0141.

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

- D. mając na uwadze, że według ONZ 18 mln ludzi w regionie Sahelu w Zachodniej Afryce zostało dotkniętych kryzysem spowodowanym przez suszę i konflikty, przy czym w 2011 r. ponad 200 000 dzieci zmarło z powodu niedożywienia, a obecnie 1 mln dzieci grozi poważne ostre niedożywienie;
- E. mając na uwadze, że słabość państwa, złe rządy i korupcja w krajach Sahelu, którym towarzyszy niedorozwój gospodarczy powodujący trwałe ubóstwo, stwarzają idealne warunki dla grup terrorystycznych, handlu narkotykami i ludźmi oraz grup uczestniczących w piractwie, handlu bronią, praniu pieniędzy, nielegalnej imigracji i sieciach przestępczości zorganizowanej, co prowadzi do destabilizacji regionu i ma także negatywny wpływ na regiony sąsiednie;
- F. mając na uwadze, że region odczuwa skutki niepokojącego zacieśniania się powiązań między handlarzami narkotyków w Ameryce Łacińskiej i w państwach środkowej i zachodniej Afryki oraz że państwa te stanowią obecnie kluczowy szlak tranzytowy w przewozie narkotyków do Europy, który zaspokaja 25 % zapotrzebowania na kokainę na całym świecie; mając na uwadze, że te tendencje wymagają większego zaangażowania ze strony Unii Europejskiej;
- G. mając na uwadze, że konflikty w Libii i Mali, które spowodowały przymusową migrację setek tysięcy ludzi do Burkina Faso, Nigru i Mauretanii, negatywnie wpłynęły na bezpieczeństwo w regionie, który cierpi z powodu ostrego niedożywienia, niedoboru wody, rosnącej przestępczości i poważnej destabilizacji;
- H. mając na uwadze, że konflikt w Libii spowodował w regionie Sahelu i Sahary rozprzestrzenianie olbrzymiej ilości broni i nagły napływ broni ciężkiej, która w rękach rozmaitych grup terrorystycznych i przestępczych oraz handlarzy narkotyków, którzy są coraz liczniejsi w regionie, stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i stabilności całego podregionu;
- I. mając na uwadze, że byli bojownicy powracający z Libii do Nigru, Czadu, Mali i Mauretanii z dużą ilością broni i amunicji są potencjalnymi rekrutami dla ruchów rebelianckich, grup powiązanych z Al-Kaidą Islamskiego Maghrebu (AQIM) i gangów oraz przyczyniają się do destabilizacji całego regionu;
- J. mając na uwadze tradycje tolerancji, solidarności i poszanowania osoby ludzkiej, która jest częścią islamu praktykowanego w regionie;
- K. mając na uwadze, że brak sensownego rozwoju społeczno-gospodarczego, niesprawiedliwy podział zasobów, wysoki wskaźnik bezrobocia wśród młodych ludzi, trwałe ubóstwo, brak pewności zatrudnienia i beznadziejne wykluczenie społeczne odgrywają istotną rolę w rekrutowaniu młodych ludzi przez ugrupowania terrorystyczne;
- L. mając na uwadze, że wzrost liczby ugrupowań rebelianckich, takich jak Boko Haram w Czadzie i w Nigerii stanowi zagrożenie dla stabilności w całym regionie Sahelu;
- M. mając na uwadze, że te przemiany w połączeniu z nasileniem się ruchu niepodległościowego Tuaregów w krajach takich jak Mali i Niger mogą zagrozić stabilności i integralności terytorialnej krajów regionu sahelско-saharyjskiego, zwłaszcza Mauretanii i Burkina Faso;
- N. mając na uwadze potwierdzone powiązania ugrupowań terrorystycznych obszaru sahelско-saharyjskiego z handlarzami narkotykami, bronią, tytoniem i ludźmi; mając na uwadze, że zwłaszcza w ostatnich latach porwano i przetrzymywano jako zakładników wielu Europejczyków;
- O. mając na uwadze, że walka z terroryzmem w Sahelu obejmuje także czynną politykę na rzecz rozwoju, sprawiedliwości społecznej, umocnienia państwa prawa i integracji; mając na uwadze, że ludności lokalnej należy zaproponować perspektywy gospodarcze stanowiące alternatywę dla gospodarki kryminalnej;
- P. mając na uwadze, że obszar sahelcki jest zasadniczym obszarem między Afryką Subsaharyjską a Europą i w związku z tym sytuacja w paśmie saharijsko-sahelckim ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa zarówno Afryki, jak i Europy
- Q. mając na uwadze konieczność zmobilizowania wszystkich międzynarodowych, regionalnych i krajowych zainteresowanych podmiotów w celu usprawnienia walki z terroryzmem i wzmocnienia bezpieczeństwa w regionie, także poprzez zorganizowany dialog;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

- R. mając na uwadze, że w strategii UE wskazano na Mauretanię, Mali i Niger jako na kluczowe kraje i stwierdzono, że brak zdolności państwa do sprawowania rządów i systemowe ubóstwo tworzą wzajemnie się napędzającą dynamikę;
- S. uwzględniając poważne reperkusje prowadzące do niepewności w gospodarce regionu, w szczególności w sektorze wydobywczym i turystycznym, nietrwałości rozwoju i niepewności w tworzeniu nowych miejsc pracy; mając na uwadze, że pogarszająca się sytuacja w dziedzinie bezpieczeństwa doprowadziła w kilku krajach podregionu do odłożenia realizowanych projektów rozwojowych, co pozbawiło zatrudnienia wielu młodych ludzi, z których trudnej sytuacji mogą skorzystać ugrupowania terrorystyczne i przestępcze;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie pogorszeniem się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Sahelu i wzywa UE do ścisłej współpracy z władzami i parlamentami krajów tego regionu, społeczeństwem obywatelskim oraz organami regionalnymi i międzynarodowymi, w tym z Unią Afrykańską i ECOWAS, aby kompleksowo zająć się politycznymi, gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi przyczynami ubóstwa, wspierać rozwój gospodarczy, dobre rządzenie i lepszy dostęp do kluczowej infrastruktury i podstawowych usług dla społeczności lokalnej, a także aby przyczynić się do umocnienia instytucji państwowych, wymiaru sprawiedliwości, policji i służb celnych, a tym samym do zwiększenia bezpieczeństwa i praworządności w regionie;
  2. jednoznacznie potępia wszelkie próby przejęcia władzy siłą, wszelkie akty terroryzmu i płądowania szpitali, szkół, ośrodków pomocy i budynków rządowych, wszelkie formy okrutnych i nieludzkich kar związanych ze stosowaniem prawa szariatu, a także wszystkie zbrodnie wojenne, porwania i poważne naruszenia praw człowieka wobec ludności Mali, szczególnie w opanowanych przez rebeliantów północnych obszarach kraju; wzywa władze Mali i tuarecki ruch wyzwolenia do wypracowania pokojowego i trwałego rozwiązania za pomocą konstruktywnego dialogu;
  3. potępia w szczególności akty okrucieństwa, jakich dopuszczono się względem ludności cywilnej, których ofiarami były głównie kobiety i dzieci, a w szczególności potępia wykorzystanie uprowadzeń i gwałtów jako narzędzi walki;
  4. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji do przyspieszenia procesu wdrażania elementów strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w Sahelu; popiera zobowiązanie Rady do działań na rzecz zapewnienia pokoju i stabilności w tym regionie, a także zagwarantowania jego samowystarczalności żywnościowej;
  5. przypomina, że – ponieważ bezpieczeństwo i rozwój ściśle się ze sobą wiążą – zwiększenie bezpieczeństwa ma kluczowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego i zmniejszenia ubóstwa w regionie; w związku z tym wzywa UE do wprowadzenia instrumentów służących poprawie bezpieczeństwa regionu, ukierunkowanych w szczególności na budowanie potencjału w krajach regionu oraz na propagowanie i wzmacnianie kompleksowego dialogu między głównymi podmiotami regionalnymi;
  6. wzywa Komisję i ESDZ, aby przy wdrażaniu strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w Sahelu (koncentrującej się na czterech grupach działań: działania na rzecz rozwoju, dobrego rządzenia i rozwiązywania konfliktów wewnętrznych; działania polityczne i dyplomatyczne; działania na rzecz bezpieczeństwa i praworządności; działania przeciwko brutalnemu ekstremizmowi i radykalizacji) jej nadrzędną zasadą było powiązanie bezpieczeństwa z potrzebami w zakresie rozwoju, szczególnie bezpieczeństwem żywnościowym;
  7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podjęte w ramach strategii UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w Sahelu: program walki z terroryzmem w Sahelu, Zachodnioafrykański System Informacji, projekt ECOWAS na rzecz pokoju i bezpieczeństwa oraz plan działania ECOWAS w zakresie narkotyków i przestępczości, a także inicjatywy regionalne, takie jak inicjatywy Afrykańskiego Centrum Studiów i Badań nad Terroryzmem dotyczące zdolności krajowych systemów prawnych do reakcji na terroryzm;
  8. jest zdania, że strategia UE na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w Sahelu, choć przynosi pozytywne rezultaty, musi zająć się również ryzykiem fragmentacji oraz poprawić synchronizację działań podejmowanych przez UE w ramach różnych instrumentów dotyczących kwestii związanych z Sahelem;
  9. wzywa Radę i Państwa członkowskie do zmobilizowania wszelkich dostępnych zasobów, aby wspierać bezpieczeństwo i rozwój regionie Sahelu i Sahary we współpracy z krajami regionu, ONZ i innymi partnerami międzynarodowymi;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

10. z zadowoleniem przyjmuje pakiet 80 mln USD przyznany przez Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej w reakcji na nagły kryzys w regionie Sahelu, jak również zwiększenie pomocy humanitarnej UE dla regionu Sahelu z 45 mln EUR do ponad 120 mln EUR od początku 2012 r.; wzywa wszystkie strony do zadbania o to, aby z pomocy tej skorzystały osoby potrzebujące; jednocześnie apeluje do wspólnoty międzynarodowej o podjęcie wysiłków finansowych potrzebnych do zażegnania kryzysu i poprawy bezpieczeństwa w regionie;
11. zwraca uwagę, że Sahel jest jednym z regionów najbardziej dotkniętych przez zmiany klimatyczne i utratę różnorodności biologicznej, co wywiera ogromny wpływ na rolnictwo, rolników i życie ludności lokalnej, a także przyczynia się do zwiększenia ubóstwa i nierówności; z zadowoleniem przyjmuje działania podejmowane przez FAO we współpracy ze Stałym Komitetem Międzypaństwowym ds. Walki z Suszą w Sahelu (CILSS), Siecią Systemów Wczesnego Ostrzegania o Klęskach Głodu (FEWSNET), WFP i rządami;
12. wzywa UE, aby podczas koordynacji działań z innymi darczyńcami objęła zdecydowane przywództwo i podjęła szybkie kroki w celu uniknięcia przekształcenia się kryzysu w regionie Sahelu w katastrofę, ponieważ krytyczna sytuacja humanitarna w tym regionie najprawdopodobniej utrzyma się przynajmniej do okresu głównych zbiorów jesienią;
13. jest przekonany, że w średnio- i długofalowej perspektywie konieczne jest, aby społeczność międzynarodowa skoncentrowała swoje działania na wzmacnianiu zdolności populacji, których to dotyczy, do radzenia sobie z suszami i innymi wstrząsami w przyszłości, a tym samym zmniejszenia uzależnienia od pomocy nadzwyczajnej, aby udoskonalila strategie reagowania na głód oraz zwalczała słabości strukturalne i w ten sposób radziła sobie z tym problemem w bardziej skuteczny sposób;
14. wzywa UE i społeczność międzynarodową do skoncentrowania działań na ochronie źródeł utrzymania w najbardziej wrażliwych gospodarstwach domowych, wzmocnieniu odporności pasterzy, agropasterzy i rolników, wspieraniu zarządzania zasobami naturalnymi i ich oszczędzania, takich jak woda, drzewa i gleba, dostarczaniu zintegrowanej nadzwyczajnej pomocy żywnościowej najbardziej wrażliwym rodzinom, zwłaszcza kobietom, skuteczniejszym zmniejszaniu ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi i zarządzaniu nim na szczeblu lokalnym, krajowym i regionalnym, a także wspieraniu koordynacji i poprawy zarządzania informacjami o bezpieczeństwie żywnościowym i systemach wczesnego ostrzegania;
15. uważa, że istnieje pilna potrzeba wspierania inicjatyw ukierunkowanych na zintensyfikowanie dialogu i zwiększanie zdolności wspólnot lokalnych do przeciwstawiania się i przeciwdziałania atrakcyjności terroryzmu oraz rekrutacji młodych ludzi przez grupy terrorystyczne i inne grupy przestępcze, w tym również poprzez pomoc w zakresie zatrudniania młodzieży i szkoleń edukacyjnych;
16. wzywa państwa regionu sahelu-saharyjskiego, nowe władze Libii oraz właściwe wielostronne agencje do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu położenia kresu rozprzestrzenianiu broni w tym regionie przez ustanowienie odpowiednich mechanizmów kontroli i ochrony granic krajowych w całym regionie, w tym mechanizmu wstrzymania transferu broni strzeleckiej i lekkiej, a także do wdrożenia programów gromadzenia i niszczenia nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej oraz wprowadzenia środków służących wymianie informacji i przeprowadzaniu wspólnych operacji bezpieczeństwa w regionie;
17. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w 2010 r. przez Algierię, Mali, Mauretanię i Niger wspólnego komitetu sztabu operacyjnego (CEMOC) w celu koordynacji walki z terroryzmem, zorganizowaną przestępczością oraz z handlem narkotykami w regionie sahelu-saharyjskim;
18. wzywa społeczność międzynarodową ogólnie, a UE w szczególności, do zacieśnienia współpracy z państwami regionu sahelu-saharyjskiego i z ECOWAS w walce z terroryzmem i zorganizowaną przestępczością w podregionie, zwłaszcza przez zwiększenie zasobów udostępnianych CEMOC;
19. apeluje, aby wszystkie środki podejmowane w celu zwalczania terroryzmu były zgodne z międzynarodowymi konwencjami i protokołami o prawach człowieka;
20. podkreśla, że należy przedsięwziąć skuteczne środki w celu odciążenia terrorystów i ich wspólników od źródeł finansowania oraz wzywa państwa regionu do podjęcia działań zalecanych przez Biuro do Spraw Narkotyków i Przestępczości Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNODC), a mianowicie do zreformowania systemów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i prawa antykorupcyjnego, do udoskonalenia monitoringu handlu bronią lekką i zamrażania rachunków bankowych podejrzanych;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

21. przypomina i potępia uprowadzenie w dniach 24-25 listopada 2011 r. dwóch obywateli francuskich, Szweda, Holendra i obywatela Republiki Południowej Afryki legitymującego się brytyjskim paszportem, a także zabójstwo obywatela Niemiec, który stawiał opór porywaczom; zauważa, że tym samym zwiększa to liczbę obywateli UE uprowadzonych w regionie Sahelu do dwunastu, przy czym Al-Kaida w Islamskim Maghrebie nadal przetrzymuje uprowadzonych w październiku 2011 r. w zachodniej Algierii dwóch obywateli Hiszpanii i obywatela Włoch, czterech obywateli Francji uprowadzonych w Nigrze we wrześniu 2010 r. oraz szwajcarskiego misjonarza uprowadzonego w Timbuktu w dniu 15 kwietnia 2012 r.;
22. wyraża nadzieję, że misja w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), o którą oficjalnie wystąpił rząd Mali, pomoże krajom podregionu skuteczniej kontrolować ich granice, a zwłaszcza zwalczać handel bronią, narkotykami i ludźmi;
23. wyraża uznanie dla podejmowanych przez ECOWAS, Unię Afrykańską, Narody Zjednoczone, a także kraje sąsiednie działań mających na celu ułatwienie Mali szybkiego przywrócenia porządku konstytucyjnego i podjęcia konkretnych kroków z myślą o ochronie suwerenności, jedności i integralności terytorialnej Mali; przyjmuje do wiadomości wyniki konferencji, która odbyła się w Wagadugu w dniach 14-15 kwietnia 2012 r. pod auspicjami prezydenta Burkina Faso Blaise'a Compaoré, mediatora wyznaczonego przez ECOWAS, oraz ma nadzieję, że harmonogram i warunki transformacji zostaną wkrótce określone bardziej szczegółowo;
24. wzywa UE i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację kobiet i dziewcząt w regionie Sahelu oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu ochrony ich przed wszelkimi rodzajami przemocy i łamaniem praw człowieka;
25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzom generalnym ONZ i Unii Afrykańskiej, ECOWAS oraz państwom członkowskim UE.

Przypadki bezkarności na Filipinach

P7_TA(2012)0264

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie przypadków bezkarności na Filipinach (2012/2681(RSP))

(2013/C 332 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz protokół fakultatywny do tego paktu, których Filipiny są sygnatariuszem,
- uwzględniając krajowy dokument strategiczny Komisji na lata 2007-2013 dla Filipin,
- uwzględniając podpisane w październiku 2009 r. porozumienie finansowe dotyczące programu na rzecz sprawiedliwości UE-Filipiny, które ma przyspieszyć postępowania sądowe prowadzone wobec sprawców pozasądowych egzekucji, a także nowy program „Sprawiedliwość dla wszystkich”,
- uwzględniając niedawną ratyfikację przez Filipiny Statutu rzymskiego MTK oraz Protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania (OPCAT),
- uwzględniając sprawozdanie grupy roboczej ONZ ds. powszechnego przeglądu z dnia 31 maja 2012 r. dotyczące Filipin,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 24 kwietnia 2012 r.,